

Románia Szocialista Köztársaság

Állami Himnusza

Zene: Ciprian Porumbescu
Adaptált szöveg

Trei culori cunosc pe lume,
Amintind de-un brav popor,
Ce-i viteaz, cu vechi renume
In luptă triumfător.

Multe secole luptară
Străbunii noștri eroi,
Să trăim stăpini în țară,
Ziditori ai lumii noi.

Roșu, galben și albastru
Este-al nostru tricolor,
Se înalță ca un astru
Gloriosul meu popor.

Sintem un popor în lume
Strins unit și muncitor
Liber, cu un nou renume
Și un țel cutezător.

Azi partidul ne unește,
Și pe plaiul românesc
Socialismul se clădește
Prin elan muncitoresc.

Pentru-a patriei onoare,
Vrăjmașii-n luptă-i zdrobim.
Cu alte neamuri sub soare,
Demn, în pace, să trăim.

Iar Tu Românie mindră
Tot mereu să dănuiești
Și în comunista eră
Ca o stea să strălucești.

A minőség kiegészítője

A tervgazdálkodástól nem idegen a fölülvizsgálás, mi több, ez — mondhatni — hozzátartozik rugalmasságához, az önellenőrző megfontoláshoz, a tudatos előrelátás mindenre figyelő, az élethez igazodó, átfogó szemléletmódjához.

Pártunk Központi Bizottságának október 27-én befejeződött teljes ülése jóváhagyta az 1976—1980-as nemzetgazdaságfejlesztési ötéves terv kiegészítő programját. Miért és milyen körülmények között került erre sor? A kiadott közlemény világosan fogalmaz: „A programot a jelenlegi ötéves terv első két esztendejében elért jó eredmények nyomán létrejött újabb erőforrások, ama széles körű akció alapján állították össze, amely Nicolae Ceaușescu elvtárs kezdeményezésére bontakozott ki a termelés és a beruházások anyagi költségeinek csökkentéséért.”

Az említett akció, mint ismeretes, széles körben bontakozott ki. Az építkezések terén például újrazivizgálták — még a tavaly ősztől kezdődően — minden fontos munkatelepen, valamennyi jelentős objektum esetében a vas- és cement-főhasználás csökkentésének lehetőségeit, és száz meg százezer tonnát takarítottak meg az értékes anyagokból. Bizonyos építkezéseknél a drága vasat, cementet egyszerűbb anyagokkal, kövel, cseréppel, téglával, agyaggal helyettesítették.

Míndezek nyomán számottevő megtakarítást értünk el, növekedtek a beruházásokhoz szükséges erőforrások. Tegyük hozzá ugyanakkor azt is, hogy ki tudtuk használni a természet nyújtotta lehetőségeket, éltünk a kedvező időjárás hasznos következményeivel is. Az elmúlt esztendőben például a gépek fokozott bevonása, a műtrágya és a gyomirtószer alkalmazása — s az idejében érkezett esők — nyomán történelmünk eddigi legnagyobb gabonatermését takarítottuk be.

Ilyen előzmények alapján bátorkodtunk kiegészíteni az ötéves tervet. Erre vonatkozóan jelzi a kiadott közlemény: „A program valóra váltása nyomán az ipar a jelenlegi ötéves terv során 130,3 milliárd lej többlettermelést valósít meg, s 11,5 százalékos évi átlagos növekedési ütemet ér el az eredetileg előirányzott 10,7 százalékos helyett... Becslések szerint a mezőgazdaság az 1978—1980-as idő-

szakban 2,6 millió tonna gabonát termel előirányzaton felül, és az állatállomány is meghaladja az eredeti előirányzatot.

A jelenlegi ötéves tervet kiegészítő program kilátásba helyezi, hogy a nemzeti jövedelem körülbelül 50 milliárd lejjel növekszik az előirányzaton túlmenően, ami megteremti a jövedelmek hangsúlyozott növelésének feltételeit.

A plenáris ülésen mondott záróbeszédében pártunk főtítkára, miközben rámutatott az 1976—1977-es időszakban elért, a kiegészítő program kidolgozását lehetővé tevő jelentős eredményekre — harmincmilliárd lejt meghaladó termelés-többletet értünk el —, ugyanakkor hangoztatta, hogy a növekedés nem történhet a minőség rovására; az elkövetkező évek alapvető feladata a fokozott igényesség.

„Meg kell értenünk, semmilyen formában sem fogadhatjuk el azt, hogy gyáraink és üzemünk kapuit rossz minőségű termékek hagyják el. A minisztériumokat, az iparközpontokat és vállalatok vezetéségeit, a megyei pártszervezeteket és bizottságokat tartom szem előtt! Hagyjanak fel azzal, hogy befolyást gyakoroljanak azért, hogy »szemet hunyjanak« a minőség fölött, mindenféle indokot hozván fel.” Logikusan következik mindebből, hogy a kiegészítő program nem csupán többlettermelést jelent, hanem sokkal többet, mást; szükségessé teszi a gazdaság-fejlesztési koncepció átértékelését, nagyobb súlyt helyezve a minőségi munkára.

„A mezőgazdaságban is komoly problémáink vannak a föld kihasználásával, a [...] termelés hatékonyságával kapcsolatban. Jó a helyzet ott, ahol hozzáláttunk a kijelölt programok megvalósításához. A gyümölcsstermesztésben például három év alatt több ezer hektáron sikerült megháromszorozni a termést. Úgyszintén szép eredményeink vannak a szőlészetben, a baromfityesztésben, valamint a sertés-tenyésztésben is. Lemaradás mutatkozik viszont a szarvasmarha és főleg a juh tenyésztésében.” Minden időszaknak megvan a maga sajátossága, jellemző vonása. Az elmúlt két esztendő logikus módon a takarékoság és a „fölfutás”, a nagy mennyiség megtermelésének tervszakasza volt; általában így szokott lenni a kezdetben. Ezt indokolta az is, hogy az előző ötéves terv idején az árvíz jelentős károkat okozott, anyagi javaink nem kis hányada pusztult el, gondoskodni kellett hát utánpótlásokról. Ebben az évben — ismeretes — a földrengés okozott tetemes kárt, nyilvánvalóan ezúttal is az ürök föltöltésére kellett törekednünk, s ebben a tekintetben igen nagy dolog a jelentős termeléstöbblet. A túlszűfolt raktárak azonban figyelmeztetnek: a mennyiségi szemlélet egyoldalúsága súlyos gondokat okozhat.

Jogos azonban az a reménységünk, hogy ha sikerült jelentős eredményeket elérnünk eddig, akkor képesek leszünk megbirkózni a kiegészítés nyomán ránk háruló föladatakkal, fokozzuk igényességünket, és ezt nem kampányszerűen tesszük, hanem mélyen tudatunkba vessük, gondolkodásmódunk alapvető jellemzőjévé honosítjuk.

A nemrég elfogadott Állami Himnusz az egész ország számára nagy jelentőségű esemény. Valamely nép himnusza sokféle körülmény között születet: az állam megalakulásakor, az ország függetlenségének kivívásakor, a nemzet egységessé válása alkalmából; így vagy úgy, de mindenképpen határátkö, a fejlődés fontos stációját jelzi. Ezen túlmenően pedig vágyakat, álmokat (ne féljünk ezt is leírni), józán törekvéseket, reményeket és erős elhatározásokat tükröz. De a himnusz jelkép is, a szimbolika nyelvén szól múlttól vagy jelenről, nemzeti sajátosságokról, vagy az ország jellegéről, az adott korszak alapvető vonásairól.

A mi himnuszunk úgyszólván mindezt egyesíti magában. Az a tény, hogy közvetlenül a függetlenség kivívása után született, emlékeztet százados szabadságtörekvéseinkre; az, hogy nemzedékről nemzedékre majdnem száz éven át lelkesen énekeltek, kifejezi a benne foglalt elvek, törekvések, igazságok hű, odaadó támogatását; az adaptált szöveg pedig nagyszerű vívmányainknak éppúgy megtestesítője, mint jövőt illető elhatározásainknak, nemes célkitűzéseinknek.

Örömmel vette tudomásul az ország népe a megszólításokra vonatkozó határozatot. E megszólítások nem újak, jobbra már átmentek a gyakorlatba, népünk széles körben használja, e most megjelent törvényes szentesítés tehát végeredményben hosszú fejlődés, tartós gyakorlat megkoronázása. Mint ilyen, rávilágít a szocialista építés évtizedeiben végbement változásokra. Arra, hogy — szemben a tőkés világgal — nálunk nemcsak objektumok épültek, nem csupán műszaki és tudományos fejlődést értünk el, hanem mélyen átalakultak, humanizálódtak az emberi kapcsolatok is, mi több, az emberi viszonylatok újszerű kiépítése központi helyet foglalt el mindenkor az elmúlt három évtized során új világot létrehozó iparkodásunkban, s az elvtársi megszólítások általánossá válásának gyakorlata is ilyen irányú törekvéseink győzelmét jelzi; a megszólítások törvénye pedig végérvényes kifejezése a mélyen gyökerező népi gyakorlatnak.

KORUNK